

חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 15), תש"ם-1979 *

1. בסעיף 1 לפקודת התעבורה¹ (להלן – הפקודה), בהגדרות "ערוכה", "פוליסה" ו"תעודת ביטוח", במקום "פקודת ביטוח כלי רכב מנועיים (סיכוני צד שלישי), 1947" יבוא "פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970".

תיקון סעיף 1

2. בסעיף 9 לפקודה –

- (1) במקום "ליצרן או לסוחר של כלי רכב מנועיים" יבוא "ליצרן או ליבואן של רכב מנועי, לבעל מוסך שיש לו רשיון כדין או לסוחר של רכב מנועי";
- (2) בסופו יבוא "או אחרי תיקונו".

תיקון סעיף 9

3. אחרי סעיף 12 לפקודה יבוא:

12א. (א) רשיון נהיגה לפי סעיף 11 שניתן למי שלא היה בידו רשיון לנהיגת רכב מנועי תקפו יהיה מוגבל לשנה אחת, ובה יראו אותו כנוהג חדש.

רשיון נהיגה לנהוג חדש

הוספת סעיף 12א

(ב) רשות הרישוי תחדש את רשיונו של נוהג חדש, אולם אם הוא הורשע באחת מן העבירות המנויות בתוספת השלישית, תתנה רשות הרישוי את חידוש רשיונו בבחינות ובבדיקות שתקבע, ומשחידשה כך את רשיונו אחרי קיום תנאים שהתנתה יחולו הוראות סעיף זה כאילו ניתן הרשיון לפי סעיף קטן (א).

(ג) האמור בסעיף זה אינו בא לגרוע מכל סמכות של רשות הרישוי לפי הוראה אחרת של פקודה זו.

4. אחרי סעיף 12 לפקודה יבוא:

12ב. (א) רופא או פסיכולוג קליני המטפל באדם הסובל ממחלת נפש או מהפרעות נפשיות או באדם הסובל ממחלה שאינה ניתנת לאיזון העלוי-לה להביא לחוסר התמצאות, לאיבוד השליטה ברכב בשל איבוד הכרה פתאומי או אובדן שיווי משקל, והוא סבור כי אותו אדם עלול בנהיגתו לסכן את עצמו או את זולתו, ישאל את החולה אם הוא מחזיק ברשיון לנהיגת רכב ציבורי או רכב מסחרי שמשקלו הכולל המותר הוא 4000 ק"ג או יותר; הוברר לרופא או לפסיכולוג קליני כי החולה מחזיק ברשיון נהיגה כאמור, ידווח על מחלתו לרשות שקבע שר הכריאות (להלן בסעיף זה – הרשות הרפואית), ואם לא עשה כן – יאשם בעבירה.

דיווח על מחלות מסויימות של נוהגי רכב ציבורי ורכב מסחרי

הוספת סעיף 12ב

(ב) הרשות הרפואית רשאית להשתמש בידיעות על מחלה כאמור בסעיף קטן (א) המצויות במשרד הכריאות או במערכת הבטחון על שלוו-חותיה, וכל הוראה שבדין האוסרת מסירת ידיעה כאמור לא תחול על מסירת ידיעה לפי הוראות סעיף זה.

* נחקבל בכנסת ביום ז' בכסלו תש"ם (27 בנובמבר 1978); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1386, תשל"ט, עמ' 156.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; ס"ח תשל"ו, עמ' 193.
2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 15, עמ' 320; ס"ח תשל"ה, עמ' 237.

(ג) קיבלה הרשות הרפואית דיווח כאמור בסעיף קטן (א) או מידע כאמור בסעיף קטן (ב), תודיע לרשות הרישוי המלצתה לענין מתן רשיון נהיגה, התלייתו או ביטולו.

(ד) מידע שהגיע לאדם מכוח סעיף זה, לא ימסרנו אלא למי שהוסמך לכך על פי דין או לפי רשות מאת בית המשפט או בתשובה על שאלה שהציג לו מי שהוסמך לערוך חקירות על ביצוע עבירות.

הוספת סעיף 14א

5. אחרי סעיף 14 לפקודה יבוא:

14א. (א) על החלטתו של המפקח על התעבורה ועל החלטתה של ועדת הערר שמינה שר התחבורה בענין מתן רשיון מונית, רשאי מבקש הרשיון לערער לפני בית המשפט המחוזי בירושלים.

(ב) בית המשפט המחוזי ידון בערעור לפי סעיף קטן (א) בשופט אחד, והוא רשאי לאשר את החלטת המפקח על התעבורה או ועדת הערר, לבטלה, לשנותה או להחזירה אליהם.

(ג) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את המועד להגשת ערעור לפי סעיף קטן (א), את אופן הגשתו ואת סדרי הדין בו.

(ד) ססק דינו של בית המשפט המחוזי ניתן לערעור לפני בית המשפט העליון.

ערעור על החלטת המפקח על התעבורה או ועדת ערר בענין רשיון מונית

תיקון סעיף 25

6. בסעיף 25 (א) לפקודה —

(1) בפסקה (2), במקום "פקודת ביטוח כלי רכב של מנוע (סיכוני צד שלישי)", 1947" יבוא "פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל—1970";

(2) בסוף פסקה (3), המלים "הכל כמפורט בתוספת השלישית" — יימחקו.

החלפת סעיף 27

7. במקום סעיף 27 לפקודה יבוא:

27. (א) בית המשפט הדין בעבירת תעבורה רשאי, לענין העבירה, לקבל כראיה הודעה בכתב של שוטר או של מי שהוסמך כדין לערוך הודעה כאמור, או דו"ח בוחן של משטרת ישראל, אם אלה נעשו במילוי תפקידו של עורכם וסמוך ככל האפשר לאירוע העבירה.

(ב) הודעה ודו"ח בוחן לפי סעיף זה יצוינו בהם מועד עריכתם ומועד אירוע העבירה, ותתימת בוחן תאומת בידי קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה, הכל לפי טופס שנקבע בתקנות.

(ג) הודעה בכתב ודו"ח בוחן שניתנו לפי סעיף זה — דינם כדין עדות לענין סעיף 237 לחוק העונשין, תשל"ז—1977.³

(ד) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מכוחו של בית המשפט לצוות, כי נותן הודעה או דו"ח בוחן יחקר בבית המשפט, ובית המשפט ייעתר לבקשתו של בעל דין לצוות על כך; בית המשפט רשאי להטיל את הוצאות החקירה על המבקש אם נוכח שהבקשה באה לשם קנטור.

הודעה בכתב ודו"ח בוחן

³ ס"ח תשל"ז, עמ' 226.

(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות כל דין המקנה לעובד הציבור חסיון ממסירת עדות, או מכל הוראה בדבר הוכחת עובדה בתעודת עובד הציבור, או מכל דין הפוסל או מסייג קבלתה של תעודה כאמור בראיה.

8. בסעיף 27א (א) לפקודה – תיקון סעיף 27א

(1) ברישה, במקום "במצלמה אלקטרונית המופעלת מעל רמזור או במצלמה המופעלת על ידי שוטר" יבוא "במצלמה המופעלת באופן אוטומטי או בידי שוטר";

(2) אחרי פסקה (4) יבוא:

"(5) מהירות נסיעתו של הרכב."

9. האמור בסעיף 27ב לפקודה יסומן (א) ואחריו יבוא: תיקון סעיף 27ב

"(ב) הוראות סעיף 70א (ו) יחולו גם על עבירה שלגביה נעשה צילום לפי סעיף 27א."

10. אחרי סעיף 28 לפקודה יבוא: הוספת סעיף 29

29. (א) היה לשוטר יסוד להניח כי אדם עבר עבירת קנס בנסיבות מחמירות, יודיע לו כי יוגש נגדו אישום ותימסר לו הזמנה למשפט לפי חוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה–1965.

(ב) "בנסיבות מחמירות", לענין סעיף זה – כפי שנקבעו בהוראות מאת ראש מחלקת תנועה של משטרת ישראל בהסכמת שר המשפטים ושר התחבורה ופורסמו ברשומות, בעתון בוקר ובעתון ערב."

11. במקום סעיף 30 לפקודה יבוא: החלפת סעיף 30

30. שר התחבורה יקבע בצו את שיעור הקנס לכל עבירת קנס חוזרת או נוספת שעבר אותו אדם, ובלבד ששיעור הקנס לא יעלה על חמשת אלפים לירות לגבי עבירה ראשונה ועל שבעת אלפים וחמש מאות לירות לגבי עבירה חוזרת או נוספת."

12. בסעיף 35 לפקודה, בסופו יבוא "לענין סעיף זה רואים צו מבחן כעונש אחר אף אם ניתן ללא הרשעה". תיקון סעיף 35

13. בסעיף 36 לפקודה – תיקון סעיף 36

(1) במקום סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יבוא:

"(א) בית המשפט רשאי, באין הוראה אחרת בפקודה זו, לפסול נאשם פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה, ורשאי בית המשפט לקבוע שמקצתה של תקופת הפסילה תהיה על תנאי.

(ב) בית המשפט לא יטיל פסילה שהיא על תנאי בלבד –

(1) אם הרשיע את הנאשם בעבירה לפי סעיפים 64, 63ב, 64א או 65;

(2) אם הרשיע את הנאשם בעבירה מן המפורטות בתוספת הראשונה שגרמה לתאונת דרכים שבה נחבל אדם או גיזוק רכוש;

(3) אם הרשיע את הנאשם בעבירה מן המפורטות בתוספת הראשונה ובשתי השנים שקדמו לעבירה כבר הורשע על אותה עבירה כאמור ולא הוטלה עליו פסילה על תנאי על אותה עבירה;

(4) אם הרשיע אדם שכבר נפסל על תנאי, בשל עבירה שעבר תוך תקופה שנקבעה בגזר דינו ושלא פחתה משנה ולא עלתה על שלוש שנים, והעבירה היא אותה עבירה שעליה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה או עבירה שקבע בית המשפט באותו גזר דין“;

(2) סעיף קטן (ג) – בטל, וסעיפים קטנים (ד) עד (ו) יסומנו כסדרם (ג) עד (ה).

תיקון סעיף 36ב

14. בסעיף 36ב לפקודה –

(1) בסעיף קטן (א), המלים “שלא להטיל פסילה בפועל או” – יימחקו;

(2) בסעיף קטן (ב), המלים “ופסילה על תנאי לתקופה שלא תפחת משלוש שנים” – יימחקו, ובמקום “שלא להטיל פסילה בפועל או להטילה” יבוא “להטיל פסילה בפועל“;

(3) בסעיף קטן (ג), במקום “קנס של חמשת אלפים לירות” ובמקום “קנס של 7.000 לירות” יבוא “קנס של 100.000 לירות“.

תיקון סעיף 42

15. בסעיף 42 לפקודה, ברישה, במקום “פסילה כאמור בסעיפים 35 ו-37 עד 40 וכן בסעיף 44 ו-44א היא מיום ההרשעה” יבוא “פסילה שפסל בית המשפט לפי פקודה זו תהיה מיום גזר הדין“.

הוספת סעיף 46א

16. אחרי סעיף 46 לפקודה יבוא:

“דחיית הפסילה 46א. (א) בית משפט שפסל נאשם מהחזיק ברשיון נהיגה רשאי, מנימו־ קים שיפרש, לדחות את הפסילה למועד שיקבע.

(ב) בעל דין יהיה רשאי לערער תוך שבעה ימים מיום שנמסרה לו החלטת בית המשפט בענין דחיית ביצועה של פסילה כאמור, ובית משפט שלערעור רשאי לאשר את ההחלטה או לבטלה ולתת במקומה החלטה אחרת.“

תיקון סעיף 47

17. בסעיף 47 לפקודה, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

“ד) קצין משטרה כאמור רשאי להחזיר רשיון נהיגה למי שנפסל מהחזיק בו לפי סעיף זה אם שוכנע כי לא יוגש אישום נגד בעל הרשיון.“

(1) במקום כותרת השוליים יבוא "עיון חוזר וערר";

(2) במקום "החלטת בית המשפט לפי סעיפים 46, 47 או 48 ניתנת לעיון חוזר בדרך הקבועה לגבי צו שניתן בבקשה לשחרור בערבות לפי פקודת השחרור בערבות, 1944" יבוא "החלטת בית המשפט לפי סעיפים 46, 47, 48 או 50 ניתנת לעיון חוזר ולערר בדרך הקבועה בחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965, לענין צו שניתן בבקשה לשחרור בערובה כאילו היתה צו כאמור".

(1) ברישה, במקום "קנס שלושת אלפים לירות" יבוא "קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט – קנס חמישה עשר אלף לירות";

(2) בפסקאות (3), (4), (6) ו-(7), במקום "נהג של רכב" יבוא "נוהג רכב".

תיקון סעיף 63 20. בסעיף 63 לפקודה, במקום "חמשת אלפים לירות" יבוא "מאה אלף לירות".

תיקון סעיף 64 21. בסעיף 64 לפקודה, במקום "חמשת אלפים לירות" יבוא "מאה אלף לירות".

תיקון סעיף 64 א 22. בסעיף 64 א לפקודה, בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), במקום "שתוך נהיגתו גרם לתאונה" יבוא "המעורב בתאונה".

הוספת סעיף 64 א 23. אחרי סעיף 64 א לפקודה יבוא:

64 ב. (א) בסעיף 62 (3) ובסעיף זה, "שיכור" – מי שנתון תחת השפעתו של משקה או סם משכרים או מסוככים.

(ב) היה לשוטר חשד סביר כי נוהג רכב או הממונה על רכב הוא שיכור, רשאי הוא לדרוש מהם להיבדק במועדים ובמקומות שיורה, ומי שנדרש כך חייב להיבדק כאמור.

(ג) שר התחבורה ושר הבריאות רשאים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להתקין תקנות בעניינים אלה:

(1) אחוז האלכוהול או הסם שבהשפעתו אסורה נהיגת רכב;

(2) שיטות לבדיקת האלכוהול או הסם כנבדק;

(3) אופן הבדיקות, מקומות הבדיקות ותעודות שיינתגו על תוצאות בדיקה.

(ד) בית המשפט הדן בעבירה לפי סעיף 62 (3) רשאי לקבל כראיה תעודה שניתנה לפי סעיף קטן (ג) (3).

תיקון סעיף 65 24. בסעיף 65 (א) לפקודה, במקום "חמשת אלפים לירות" יבוא "מאה אלף לירות".

תיקון סעיף 66 25. בסעיף 66 לפקודה, במקום "חמשת אלפים לירות" יבוא "מאה אלף לירות".

69א. (א) שר התחבורה, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע בתקנות שיטה לרישום נקודות על עבירות תעבורה שבהן הורשע בעל רשיון נהיגה (להלן – שיטת הניקוד), ולקבוע את סוג העבירות ומספר הנקודות שיירשמו לחובתו של בעל הרשיון על עבירה שבה הורשע.

(ב) שר התחבורה רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, אמצעי תיקון שיוטלו על בעל רשיון נהיגה שנרשמו נקודות לחובתו לפי שיטת הניקוד, וכיגיהם – בדיקות רפואיות, בחינות, הסברה, הדרכה ופסילה מהחזיק ברשיון נהיגה.

(ג) אמצעי תיקון לפי סעיף קטן (ב) יהיו בנוסף לכל עונש שהטיל בית המשפט על בעל הרשיון בשל עבירה שהרשיע אותו בה."

"(23א) סדרי כטיחות תחבורתיים במפעלים המפעילים רכב במספר שנקבע בתקנות, והוראות בדבר הסמכת אדם שיפיק על סדרי הכטיחות התחבורתיים במפעלים כאמור, קביעת תפקידיו, חובותיו, כישוריו ודרכי עבודתו; תקנות לפי סעיף קטן זה יותקנו באישור ועדת הכלכלה של הכנסת;".

(1) במקום סעיפים קטנים (ד) ו-(ה) יבוא:

"(ד) האגרות בעד הרחקת רכב והחסנתו כאמור בסעיף קטן (ג), בשיעור שנקבע, יהיו מוטלות על בעל הרכב הרשום ברשיון הרכב, וזולת אם הוכח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו והסכמתו.

(ה) רכב שהורחק כאמור בסעיף קטן (ג) לא יוחזר לבעלו או למחזיקו אלא אם שולמה האגרה שנקבעה לפי סעיף קטן (ד) במועד ובדרך שקבעו שר התחבורה ושר המשפטים בתקנות באישור ועדת הכלכלה של הכנסת;".

(2) בסעיף קטן (1), בסופו יבוא "לא היה האחר צד במשפט הראשון, יתן לו בית המשפט אפשרות לסתור את העדויות שנגבו במשפט הראשון".

30. בסעיף 72 (2) לפקודה, במקום "סעיף 4 לפקודת ביטוח כלי רכב מנועיים (סיכוני צד שלישי)", 1947" יבוא "סעיף 6 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל–1970".

31. בסעיף 77 (א) (4) לפקודה, במקום "ובלבד שלא יעלו על שלוש לירות לשנה לאופניים וחמש לירות לשנה לתלת אופן" יבוא "ובלבד שלא יעלו על הסכום שקבע שר התחבורה בהתייעצות עם שר הפנים".

32. בפרק התשיעי לפקודה, סעיפים 78, 79 ו-80 יסומנו להיות 79, 80 ו-81 ולפניהם יבוא:

78. (א) הממשלה תמנה מטה למלחמה בתאונות דרכים (להלן – המטה).
- (ב) הממשלה תקבע את הרכב המטה על פי המלצת שר התחבורה.
- (ג) שר התחבורה ימנה אחד מחברי המטה ליושב-ראש המטה והוא יקבל הנחיותיו משר התחבורה.
- (ד) שר התחבורה, באישור הממשלה וכידיעת ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבע את תפקידי המטה ודרכי פעולתו.
- (ה) שר התחבורה יפרסם ברשומות הודעה על הרכב המטה ועל תפקידי.

33. במקום התוספת השלישית לפקודה יבוא:

התלפת התוספת השלישית

“תוספת שלישית”

(סעיף 12א)

- (1) עבירה לפי סעיפים 10, 43, 44 או 65 לפקודה זו.
- (2) עבירה לפי תקנה 22 לתקנות התעבורה, תשכ”א-1961, 4, לגבי אי-ציות נוהג רכב לרמזור ואי-מתן זכות קדימה, עבירה לפי תקנות 26 (2), 47, 54 או 57 לתקנות האמורות, ועבירה לפי תקנה 144 לתקנות האמורות לגבי אי-הודעה על תאונת דרכים או אי-הגשת עזרה לנפגע בתאונת דרכים.
- (3) עבירה לפי פקודה זו או התקנות לפיה אשר גרמה לתאונת דרכים שבה נפגע אדם.
- (4) עבירה שבית המשפט גזר על מי שעבר אותה פסילה בפועל מהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה של שלושה חדשים או יותר.”

חיים לבדאו
שר התחבורה

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

4 ק”ת תשכ”א, עמ’ 1425; תש”ל, עמ’ 699.